

מסכת חולין

פרק ב' משנה י'

השוחט לשם עולה, לשם זבחים, לשם אשם תלוי, לשם פסח,
לשם תודה, שחיטתו פסולה. ורבי שמעון מחייב. שניים
אוֹחֶזְיוֹן בָּסְכִּין וְשׂוֹחֵטִין, אַחֲד לשם אחד מכל אלו, וְאַחֲד לשם
דבר כשר, שחיטתו פסולה. השוחט לשם חטא, לשם אשם
ודאי, לשם בכור, לשם מעשר, לשם תמורה, שחיטתו כשרה.
זה הכלל, כל דבר שנדר ונגף, השוחט לשמו, אסור, ושיינו
נדר ונגף, השוחט לשמו, כשר: